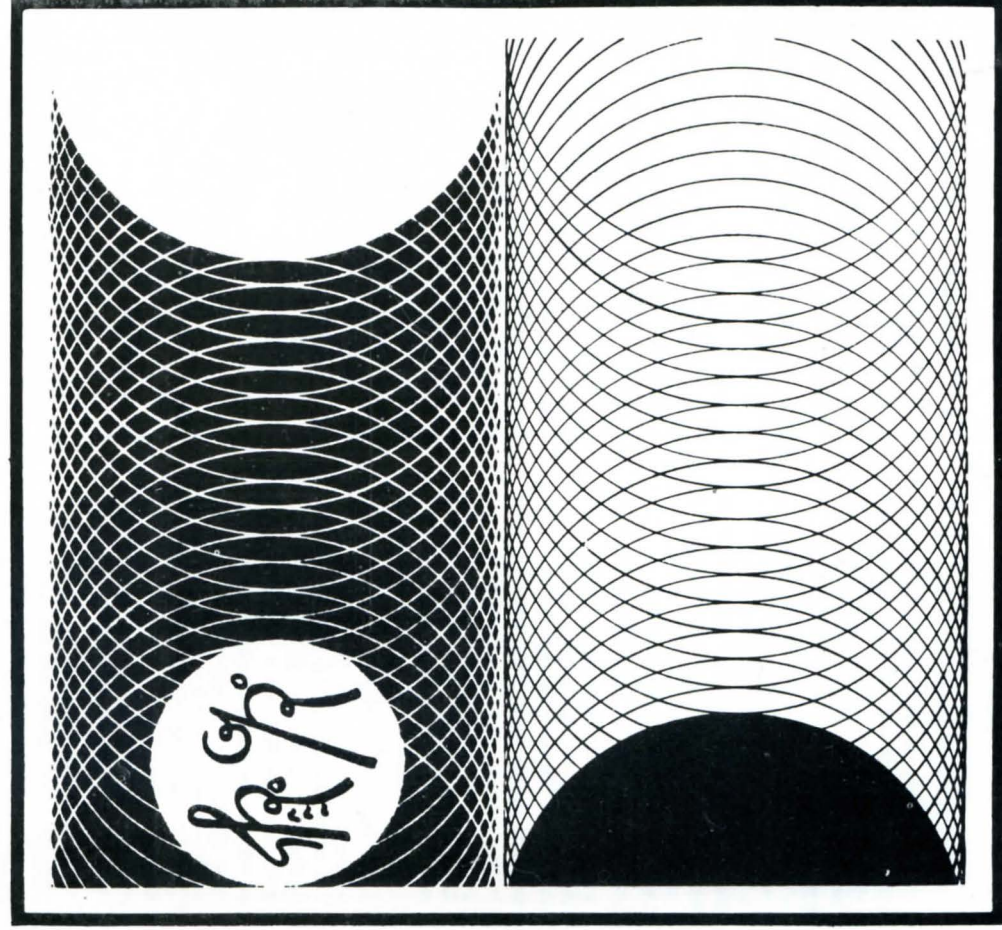

KOSMISK BULLETTIN

Svensk IGAP journal

Nr 4 - Årg. 2
April - 1970

KOSMISK BULLETIN - SVENSK IGAP JOURNAL

Officiellt organ för IGAP i Sverige

Upplaga: 1000 ex

Adress: Box 151 - 575 00 Eksjö

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:

S. Thor-Leif Dahnielson
Oxtorgsgatan 8 E

575 00 Eksjö

Tel. 0381/13769

ÅRSPRENUMERATION:

Kr 17:- (12 nr)

Postgiro 12 85 92

ANNONSPRISER:

Småannonser: 40 öre/mm

Kvartssida: kr 35:-

Halvsida: kr 60:-

Helsida: kr 110:-

IGAP-REPRESENTANTER I:

Amerika - Australien - Belgien -
Brasilien - Danmark - England -
Finland - Holland - Indonesien -
Japan - Kanada - Mexiko - Norge -
Sverige - Schweiz - Tyskland -
Österrike

OBS! COPYRIGHT IGAP!

Allt eftertryck utan skriftligt tillstånd
av utgivaren förbjudet.

KURS I TELEPATI - George Adamski

12 lektioner, kr 25:- (inkl. porto)

OMBORD PÅ RYMDSKEPP - George Adamski

Kr 24:50 (plus moms och porto)

FOTO-AFFISCHER MED "ADAMSKI-TEFAT"

40x60 cm, kr 17:- (inkl. porto)

BREVMÄRKEN MED TEFATSMOTIV

Svart-vita, 200 st kr 3:-

Ovanstående material kan erhållas från:

Svensk IGAP - Box 151 - 575 00 Eksjö

Tidskriftens syfte

Denna tidskrift är ett led i det Internationella Get Acquainted Program - IGAP - som år 1959 startades av den amerikanske filosofen George Adamski (1891-1965), en av de första som i vår tid mött och talat med människor från andra planeter. Dess syfte är att ge spridning åt en realistisk livsfilosofi, baserad på kunskapen om de orubbliga lagar som styr hela universum i harmoni.

Forskare världen över inser nu, att människans motvilja att underordna sig dessa omutliga principer - och hennes vana att värdera hela sin omgivning med utgångspunkt från sig själv - har åstadkommit stora rubbningar i naturens jämvikt. Denna hennes egocentriska attityd måste elimineras, så att hon inte endast handlar till gagn för sig själv, utan för hela skapelsen.

Med utgångspunkt från denna kosmiska livs-
åskådning ger vi en ny syn på de problem som omger och angår oss alla - t.ex. narkotikamissbruket, brottsligheten, miljöförstöringen, religionsmotsättningarna, den s.k. fängelsevärden, etc. Vi lägger också fram realistiska förslag till lösningar på problemen, i den fasta förvisningen om att en filosofi som hjälper människan att bättre förstå sig själv och därmed sin omgivning - ja, hela tillvaron - eliminerar många av orsakerna till de olika problemen.

KOSMISK BULLETIN presenterar de senaste nyheterna inom områden som vanligtvis får ytterst litet utrymme i vanlig dags- och veckopress, t.ex. UFO, telepati, m.m. Tonvikten läggs dock vid den kosmiska filosofin, eftersom det är vårt sätt att leva och vår förståelse för varandra, som är det avgörande för hur vår framtid kommer att gestalta sig.

Då George Adamski - som av påven Johannes XXIII belönades med en guldmedalj - som tack för sina insatser - startade IGAP, förklarade han att programmet måste baseras på verkligt sunt förnuft, och att all mysticism och ockultism måste hållas utanför; en riktlinje KOSMISK BULLETIN utan undantag följer. Vad vi presenterar är kunskap som var och en kan tillämpa efter sina individuella förutsättningar, och som kan tjäna som trappsteg på vägen framåt mot en bättre tillvaro.

KOSMISK BULLETIN är politiskt, religiöst och sektariskt obunden, och publiceras helt utan vinstintresse.

Att i en tidskrift som behandlar allehanda frågor - och har för avsikt att göra det på ett realistiskt och för alla acceptabelt sätt - tala om en högre makt, är att riskera att många lägger tidskriften åt sidan utan att ens göra sig besvär att studera den närmare.

Vi tar risken!

Vi är tvungna - därför att vi vet, att människan faktiskt inte är det högsta och allenarådande. Även om vi ofta och gärna intalar oss att "här är det vi som bestämmer", så är det ett faktum att allt inte är underkastat människan och hennes nycker; hon kan inte handla hur hon vill och likväl nå konstruktiva resultat.

Det finns nämligen en högre princip, och vad hon än företar sig, vilken fråga hon än befattar sig med, så MÅSTE hon ta denna med i beräkningen. Gör hon inte det, blir inte hennes syn på frågan fullständig, och följaktligen blir hennes - eller försök till lösning på problem - lika ofullständig.

OCH VI NÖJER OSS INTE MED OFULLSTÄNDIGA SVAR!

Kan då tro på en högre makt vara till någon hjälp? Nej, inte TRO! Men så är det då inte heller på grund av tro vi talar om en högsta makt, utan på grund av VETANDE.

I den progressiva realiteternas värld vi idag lever i, kan man inte slå sig till ro med en vag tro - det är vetskap som räknas. Och vetenskapen har bevisat existensen av en högre makt, av principer vi aldrig kan förändra!

Bäste läsare...

Genom sina väldiga teleskop blickar astronomer ut i det gränslösa universums svindlande stjärn värld; under laboratoriers elektronmikroskop avslöjas cellernas uppbyggnad; fysikernas experiment och matematikers beräkningar ger oss en ständigt ökande kunskap om naturens egna små byggstenar - atomerna...

Alla forskarnas resultat vittnar om existensen av orubbliga lagar, i enlighet med vilka hela universum fungerar i harmoni. Det är dessa principer som gör att det överhuvudtaget existerar ett kosmos - och inte ett kaos.

Vi kan inte förneka affinitetens lag, som styr atomernas sammansättning och bildande former! Vi kan inte förneka magnetismens lag! Eller gravitationens! Vi kan inte förneka den harmoniens lag, som uppehåller hela universums balans - vare sig vi avser balansen mellan himlakroppar, eller den ekologiska balansen i naturen.

Framlidne professor Albert Einstein förklarade sig hysa "en ödmjuk förundran inför den gränslösa högsta intelligens som uppenbarar sig i de minsta detaljer, som vi är i stånd att förnimma med våra svaga sinnen".

Varje vetenskapsman vet, att det i atomen finns en kraft som aktiverar den till en lagbunden funktion, och vi människor består av samma atomer som hela det övriga kosmos oräknliga former.

Vi är alltså inget undantag. Även vi måste inordna oss under de omutliga lagar som styr tillvaron. Ett handlande i strid mot dem ger återverkningar - som träffar oss!

Naturen förser oss givmilt med allt det material vi behöver för att kunna leva i denna underbara värld; ingenting fattas oss; men vi kan inte använda det hur som helst.

Vi kan inte efter behag flytta vävnader mellan olika levande varelser. Vi kan inte ignorera de lagar som styr växtligheten utan att resultatet blir svält. Hiroshima lärde oss i all sin fruktansvärdhet vad missbruk av de lagar som styr atomens funktion innebär. Våld, destruktivitet - brott mot harmoniens kosmiska lag - och lidande följer i dess spår.

Fabriker och fordon spy ut koldioxid; vatten förorenas av giftiga utsläpp, och vår föda mättas av skadliga ämnen - hela vår miljö håller på att förstöras, därför att vi trott oss kunna strunta i de lagar, som upprätthåller naturens ekologiska balans.

Följden blir lika fatal, som om man ignorerar tyngdlagen och hoppar från tionde våningen....

Det FINNS något som står över människan! Hon har förnummit det ända sedan tidernas begynnelse, att det fanns något som stod över henne själv - något hon inte var kapabel att påverka, men som ständigt påverkade hennes liv. I sin okunnighet gav hon detta "något" namn och mänskliga egenskaper; hon personifierade det och förde ned det på sin egen begränsade nivå. Där har det förblivit tills idag.

Vi för det tillbaka till dess rätta plats!

Vi inser att det finns oförgängliga, allomfattande principer, som vi måste inrätta vårt liv efter - OM VI SKA KUNNA FORTSÄTTA EXISTERA!

Ja, just existera. Ty grundprincipen för alltings existens är harmoni, eftersom avsaknad av harmoni ofelbart leder till friktion och sönderfall. Denna harmoniens lag medför också att det är omöjligt att medelst destruktiva medel åstadkomma ett

permanent harmoniskt slutresultat. Och detta gäller inte bara i vad vi i allmänhet betraktar som "fysiskt" avseende, utan lika mycket i de "själsliga" relationerna människor emellan.

Ingenting är avskilt från helheten!

Så ser vi då, att den kunskap vi genom vetenskap och logik erhåller om vad religionen gett det i sig självt mycket diffusa namnet "gud" får som följd en påtagliga realiteter baserad etik. En etik, som inte har sitt ursprung i begränsade mänskliga sinnens funderingar kring rätt och orätt, utan i omutliga principer som vi är tvungna att acceptera, underordna oss och tillämpa - om vi någonsin ska kunna nå det mål vi alla drömmer om, men som idag verkar vara blott en utopi: en tillvaro i harmoni.

DÄRFÖR tar vi risken att tala om en högre makt!

Mänlandning

av Zenon Rossides, Cyperns FN-representant

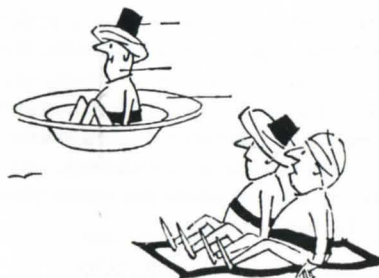
Mänlandningen kan, med dess moraliska verkan och psykologiska inflytande, vara av historisk betydelse och till välsignelse. Den kan visa sig vara en vändpunkt hän emot människans anpassning till hennes förändrade omgivningar i en atom-rymd-ålder. Ty våra allvarligaste och till synes olösliga problem idag är blott resultaten av våra grundläggande fel då vi ändrar och rättar till tingen. Den generation, som har växt upp efter det andra världskriget, inser instinktivt de faror och oförenligheter som uppstår genom en sådan brist på anpassning, och visar oroväckande tecken på rastlöshet.

Åldersdigna konventionella värden måste anpassas till en ny världs moraliska bud. Tillsammans med vidgandet av vår horisont måste också begreppet patriotism vidgas.

Kraften i astronauternas bedrift ger mänskligheten en känsla av gemenskap och solidaritet. Astronauterna berättade för oss att vår planet är som en himmelsk oas i jämförelse med månens livlösa ödslighet och den isande tomheten ute i rymden. Denna insikt kan leda oss till en ny och mer realistisk attityd gentemot vår jord. Liksom vi alla var och en håller av vårt eget land med dess speciella särprägel och identitet, kan vi också komma att betrakta denna planet som en särskild helhet, vårt gemensamma hem, som vi bör ta sikte på att bevara i sin naturliga omgivning, och inte ödelägga den i kraft av teknologiens fientliga missbruk därav.

Detta är det budskap som gavs till oss från den yttre rymden. Den inspirerade visdom, som de stora tänkarna nådde fram till under loppet av årtusenden, håller nu på att få sitt sidostycke i vetenskapen. Ett moraliskt mål har nåtts. Det kommer kanske att markera inledningen till ett nytt kapitel i den mänskliga utvecklingens historia, hän emot uppdykandet av en medvetenhet om en världsgemenskap och hän emot människans frigörelse från sig själv.

(UFO kontakt)

"Visst har jag hört talas om dom, men årligt talat trodde jag inte dom fanns..."

Naturens nedmontage

av Walter Schauburger

Utifrån den moderna fysikens ståndpunkt sett, lever vi i det 20:e århundradet fortfarande i medeltiden. Vi ser på världen från ptolemaisk synpunkt och har hittills ännu ej dragit konsekvensen av de kunskaper som upptäckten av den kopernikanska världsbilden givit oss om världens uppbyggnad. Vi har förblivit ptolemeer därför att vi fortfarande tror att endast på vår jord kan liv existera. För var och en som ser mot stjärnhimlen borde ett sådant tänkande vara liktydigt med självförhävelse.

Må vara att man i stadssamhällenas orena luft ej längre så klart ser stjärnorna som man en gång gjorde, och ännu kan göra på landet. Det borde dock vara klart för var och en som en gång sett denna ordning i ett skenbart kaos, att vi människor ingalunda kan vara det allt behärskande centrum i denna storslagna värld.

När ryssarna första gången lyckades sända en satellit till månen blev en amerikansk vetenskapsman tillfrågad om han trodde, att den människa, som en gång landade på månen skulle finna liv där. Han svarade: "Det är väl ovissst, men finner vi månen öde och tom, så är det nog ett bevis för att människor en gång levat där!" Man måste hålla med denne vetenskapsman, ty om vi fortsätter så som vi nu länge har hållit på med att föröda en natur, som vi vet så lite om, så dröjer det inte länge innan denna jord är öde och tom.

Oupphörligt håller vi på med att plocka isär och förstöra naturen, och först då följderna av våra manipulationer drabbar oss, begriper vi att det hade varit bättre om vi hade hållit fingrarna borta därifrån.

Låt oss tänka på alla felaktiga regleringar av vattendragen, ingreppen i skogarna, all denna monokultur - se på luftföroreningarna

och förgiftningar av naturen och inte minst på följderna av atomsprängningstekniken. Överallt där människan ovetande om naturlagarna sticker in fingrarna i naturens skedande händer saker och ting som gör, att den amerikanske fysikerns uttalande om månen får ett starkt drag av sannolikhet för sig också då det gäller vår jord.

Om vi överblickar människans verksamhet på jorden under bara de sista 5000 åren, vad finner vi då? Jo, under denna korta tid i mänsklighetens historia har vi lyckats förintä den gröna beklädnaden på ca 1/3 av jordens yta och ödelagt nästan allt levande där. Se på de stora öknarna i Mellersta Östern och andra delar av världen. I de områden som en gång bokstavligen flöt av mjölk och honung och där sannolikt mänsklighetens vagga stod, är nu meterdjup sand. Men vi behöver inte gå så långt tillbaka. Då jag och min far år 1958 for från New York till Texas där vi stannade i tre månader, hade jag också möjlighet att se New Mexico, Colorado, Arkansas och Oklahoma. Allt vad jag såg där var stäpplandskap. Jag såg hur ett jättelikt land höll på att dö. Vet ni hur det är att se ett landskap dö? Det är fruktansvärt! I varje fingerborg jord finns ju levande väsen till ett antal, som är större än antalet människor på jorden. Allt, allt liv dör. Det vilar en förbannelse över ett sådant jättelikt land, som på detta sätt dör.

Jag talade därborta i Sherman i Texas med en 82-årig man, som berättade om de jättelika skogar som en gång fanns där. Nu finns det bara ett och annat bedrägligt träd kvar där; som krymplingar står de där. Det är ingen skog längre, inte ens buskar. Jorden har ingen humus kvar, utan är hårt bränd av solen och när man går över den med tunna sulor, så sticker det som nålar av hettan från marken. Då frågade jag den gamle mannen: "Vill ni inte berätta om hur det var här när ni var barn?" "Ja", svarade han, "bara för sjuttio år sedan var här härliga ekskogar och titta där nere vid Red River-floden, där det nu

är alldeles kalt och öde, där stod väldiga mäktiga träd och därborta där det nu är stäpp stod präriegräset över en meter högt. Jag såg ofta bufflar beta där, massor av dem, och man kunde knappt se deras ryggar över gräset." Då frågade jag honom: "Men käre mr Dodden, hur gick detta till. Hur har då på så kort tid allt blivit så tomt och nedbränt?" "Ja", svarade han, "vi gjorde dollars av alltihop, högg ner skogarna och plötsligt var alltsammans borta."

Så här fort går det när ett landskap dör. För knappt ett århundrade sedan drog väldiga buffelhjordar fram och livnärde sig i ett landskap där nu inte finns en droppe vatten och där numera inte en enda buffel skulle kunna livnära sig av de eländiga grässtrån, som ännu växer där. Det är skrämmande att höra hur man ängsligt tillfrågas innan man far in i dessa områden, om man har tillräckligt med kylarvatten med sig för färden på mer än 100 mil, för så mycket vatten finns det inte att få längre i ett landskap där för bara 80 år sedan hundratusentals bufflar kunde äta sig mätta och dricka sig otörstiga.

Här har alltså något fruktansvärt skett och för första gången upplevde jag där vad jag aldrig trott mig få uppleva: att se hur ett land dör hastigt då tillvarons största parasit, människan, blandar sig i något, som hon ej begriper. Här rubbades ju ett stort sammanhang. Bufflarna, skogen, prärien och vattnet var ju ett helt, en enhet - och då man bröt ut en enhet ur denna helhet, så som man gjorde med bufflarna som amerikanerna för bara nöjes skull, eller för hudarnas skull, sköt ned massvis, då gick också prärien under. Bufflarna betade ju av gräset, men de gödslade ju också marken så att nytt växte där - men plötsligt bröts denna kedja.

Det räcker med detta exempel på vad som menas med att montera ned naturen. Ett jättestort land, större än halva Europa, blev på in mindre än hundra år förvandlat

från paradiset till öken. Den som lever av kapitalet och ej nöjer sig med räntan, blir snart utfattig. Folk som levat före oss har på detta sätt gjort konkurs och gått under.

Skall en gång i framtiden någon från en annan planet landa på vår jord, finna den öde och tom och fråga sig: "Vad har hänt här? Här måste människor ha levat, eftersom denna planet är så fullständigt livlös."

Vetenskap

SPÅR AV FORDON PÅ MÅNEN

Vi har ännu inte fått veta allt om de amerikanska astronauternas uppgifter, och alla de foton som togs av Apollo-besättningar har inte offentliggjorts. Anledningen är att somliga av de bilder som togs av Apollo II-astronauterna visar SPÅR av samma slag på olika ställen av månytan.

Presidenten vid Amerikanska Atomenergi-kommissionen, dr Seaborg, som har undersökt bilderna, har i likhet med astronauterna själv konstaterat att "fordon" av något slag någon gång måste ha befunnit sig på månytan. Det är dock omöjligt att säga om det hänt nyligen eller för länge sedan. Detta innebär att andra än jordmänniskor har använt månen som landningsplats för rymdfarkoster...

SEGER FÖR BIODYNAMISK ODLING

Nordisk forskningsring, en sammanslutning av odlare och vetenskapsmän med centrum i Järna, har nyligen avslutat tolv års odlingsförsök och laboratorieundersökningar.

Sida vid sida har man odlat olika slags grödor - enligt den vanliga metoden med konstgödning, på biodynamiskt vis med kompost och stallgödsel, samt utan någon gödning alls. Resultatet har blivit en överlägsen seger för den biodynamiska odlingen

- vilken bygger på jordens inneboende naturliga förmåga att ge liv och näring åt det som växer - som både kvalitativt och kvantitativt var långt bättre än det som odlats med konstgödning. Det var endast under de första åren konstgödningen hade ett litet kvantitativt försprång, som det dock snart förlorade.

Därmed skulle det vara klarlagt att vi inte kan fortsätta med de metoder som vanligtvis används. Det konventionella jordbruket har tömt ständigt ökande mängder konstgödsel i jorden och försökt avtvinga den allt större skördar. Alltefter som skördarna ökat har kvaliteten försämrats.

Jorden har slagit bakut. Den låter sig inte nyttjas hur som helst. En utsugen och illa behandlad jord ger näringsfattiga produkter med dålig motståndskraft mot parasitangrepp. En välskött jord som fått sina behov tillgodosedda tackar med att ge aromatiska produkter med högt näringsvärde. Giftiga besprutningsmedel blir överflödiga om plantan själv har kraft att stå emot växtsjukdomar, och av samma anledning behöver man inte heller använda betat utsäde eller konstgödning.

AMERIKAS RYMDPLANER FÖR SJUTTIOÅLET

En fortsatt utforskning av månen med ytterligare sex landningar på jorddrabanten; ett grundligare studium av vårt solsystem med obemannade rymdsonder; utveckling av en "rymdfärja", som kan användas mer än en gång; upprättande av ett stort rymdlaboratorium; färder till Jupiter; en ökad tillämpning av rymdtekniken inom olika praktiska områden på jorden, samt ett utvidgat och fördjupat internationellt samarbete utgör huvuddragen i en 10-årsplan för den amerikanska rymdforskningen.

Samtidigt som man fram till år 1974 kommer att företa ytterligare sex Apollofärder till månen, ska man år 1972 sända upp

ett kring jorden kretsande rymdlaboratorium, "Skylab", som under ett års tid ska besökas omgångsvis av tre besättningar om vardera tre astronauter, vilka bl.a. ska företa en rad medicinska och astronomiska experiment samt observationer av jorden. Erfarenheterna från detta försök kan leda till att man under senare hälften av sjuttioalet upprättar en större rymdstation, till vilken personal och förnödenheter kan förslas i en rymdfärja.

NASA kommer också under år 1972 och -73 att skicka två obemannade rymdfarkoster till Jupiter, de längsta rymdfärder, som någonsin företagits. Resan till jätteplaneten, den största i vårt solsystem, beräknas ta två år. Det kortaste avståndet mellan Jorden och Jupiter är 640 miljoner kilometer.

I 10-årsplanen ingår också flera sonder bl.a. till Mars, som under 1971 besöks av två Orbitersonder, som från banor kring planeten ska sända data till jorden. Fyra år senare ska två sonder av typ Viking också sändas in i banor kring Mars. När en Viking-sond gått in i sin bana lösgörs en liten automatisk landningsfarkost, som mjuklandar på marsytan och sänder data till jorden.

* * *

PRENUMERERA GRATIS PÅ BULLETINEN

Vill Du erhålla Kosmisk Bulletin helt GRATIS under ett år? Vill Du i gengäld hjälpa Bulletin att nå en ännu större spridning än den har? Gör då så här: "Skaffa fyra prenumeranter; be dessa fyra att på inbetalningskortet nämna att Du gett dem tipset om Bulletin; Skriv också gärna själv för kontrollens skull några rader till oss, och ge oss namnen på de fyra nya prenumeranter Du skaffat. Sedan har Du bara att se fram mot ett års GRATIS intressant och värdefull läsning.

UFO STOCKHOLM

startades den 6.2 1970 med syftet att informera allmänheten om de flygande tefaten, m.m. Den som är intresserad av UFOs är välkommen att kontakta: UFO Stockholm, Box 22059, 104 22 Stockholm 22. Representant för UFO Stockholm är Lennart Fogelberg.

UFO-nyheter

MÄRKLIGT PÅ NATTHIMLEN ÖVER NORDNES

- Möjligen finns det en rimlig och naturlig förklaring, men jag är i varje fall inte i stånd att komma på vad för slags himlakropp, som passerade över Bergen sent på fredagskvällen, säger en man på Nordnes - som under halvannan minut iakttog ett lysande föremål, som sakta flög över natthimlen, ungefär i öst-västlig riktning.

Föremålet var lysande, hade formen av en femuddig stjärna, med en skillnad: den femte "udden" var mycket längre än de övriga.

- Jag har tänkt mig alla möjligheter; att det kunde ha varit ett flygplan i ovanlig belysning - men det hade inget blinkande ljus - ett stjärnfall, en satellit - men inget av detta kan stämma.

Jag håller naturligtvis möjligheten öppen för att ljus och reflexer kan åstadkomma många sällsynta syner på natthimlen. Men faktum var att föremålet var mycket tydligt, att det flög spikrakt, och att vi som såg på var vakna och opåverkade i alla avseenden, säger Nordnesmannen, och är öppen för förklaringar, om andra skulle ha sett detsamma - mellan kl. 22.00 och 22.02 på fredagskvällen.

(Bergens Tidende 21.2.70 - Fakta Extra-tryck 1.70)

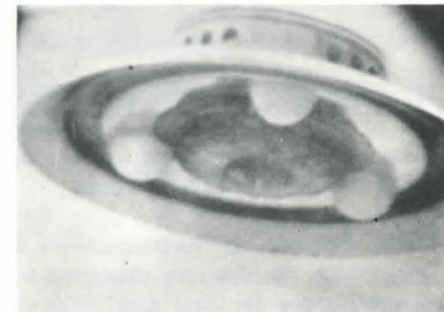
FALKENBERGSFAMILJ SÅG FLYGANDE TEFAT I KIKARE

En falkenbergsfamilj, som bor ute på Heringsö, rapporterar att de på måndagsnatten såg ett flygande tefat sväva över området i nära två och en halv timma. De såg det mystiska föremålet tydligt och klart genom kikare, säger de, och fast de onekligen är personer med "båda fötterna på jorden", är de nu fullt övertygade om att det måste ha varit en farkost från någon främmande planet. Det liknade inte något jordiskt flygplan eller luftskepp i varje fall. Tidigare på kvällen hade man också iakttagit störningar på TV av mera ovanligt slag.

- Det var vår son, som först kom hem och berättade att han sett ett mystiskt föremål, runt och skinande med starkt ljus, sväva över nejden. Klockan var då ungefär 00.15, säger maken i familjen, som av naturliga skäl vill vara anonym. Pojken som är 15 år hade varit ute och kikar på stjärnor med en kamrat då de båda upptäckte fenomenet.

- Jag sprang själv ut och såg då även jag föremålet. Vi tittade på det ganska länge och när min man vid ett-tiden kom hem i bil från Varberg, gick vi åter ut och tittade och föremålet fanns fortfarande där uppe, fast då på något större höjd. Det rörde sig mycket sakta i en vid cirkel, men man såg tydligt att det flyttade på sig, så det kunde inte ha varit en stjärna. Min make hämtade en kikare och genom den kunde vi se föremålet tydligare. DET HADE TRE VITA STRECK ELLER LJUSFÖNSTER PÅ ÖVERDELN OCH ETT PAR HALVKLOSLIKNANDE UTBUKTNINGAR PÅ UNDERSIDAN.

Föremålet sågs mellan klockan 00.13 och 02.30, då familjen inte ansåg sig vilja stå kvar och titta längre. Det fanns emellertid fortfarande kvar då de gick in för att gå till sängs, fast då på något längre avstånd.

Uppenbarligen var den observerade farkosten av samma typ som denna, vilken fotografierades av George Adamski, Kalifornien, den 13 december 1952.

- Vi har aldrig direkt velat tro på att det fanns sådana här mystiska tefat, som man kallar dem, säger samtliga i familjen. Men nu då vi själva har sett det till och med i kikare... Vad skall man tro.

På flygvapnet har man sig inte bekant, att någon ännu rapporterat om mystiska flygande föremål den natten. Några plan fanns inte heller i luften och inte vet man av några väderballonger, som ev. skulle kunna förklara fenomenet.

Om någon annan av våra läsare skulle ha sett det ovanliga föremålet, som man beskriver som intensivt skinande, är vi tack-samma för en rapport.

(Hallands Nyheter 4.3.70)

Åskfågeln

Var indianernas "Åskfågel" i själva verket ett gigantiskt rymdskepp? Tanken är inte så fantastisk när vi ser på vissa faktorer. De som gjort forskning kring forntida civilisationer har kommit fram med ett överflöd av bevis från gamla hieroglyfer, hällristningar, statyer, lergods, gamla dokument inklusive bibeln, etc. för att medlemmar av dessa gamla civilisationer var fast övertygade om att de besöktes av "be-

vingade budbärare från skyn" - främmande gudalika varelser som påverkade deras religiösa tro och figurerade i deras konst och kultur. Desmond Leslie har skrivit en hel bok om sådan forskning, som starkt pekar på det faktum att vi under många sekler besökts av rymdmänniskorna.

Varför fortsätter då rymdmänniskorna att visa intresse för sina mer efterblivna jordbröder under de långa åren? Kan det inte vara så, att de är någon slags "fosterföräldrar" till jordens människor - att de faktiskt placerade den mänskliga rasen på jorden? Många som forskar i UFO-gåtan - även den nu framlidne Wilbert B. Smith - tror att rymdmänniskorna för många sekler sedan ursprungligen befolkade jorden med primitiva men intelligenta människor; hämtade dem från andra planeter i stora fraktskepp och satte dem på jorden för att forma sin egen utveckling. I ett citat från Ottawa Journal den 4 maj 1961 hade Wilbert B. Smith detta att säga: "Jordens invånare har tidigare bebott andra planeter. Alla människor härstammar från människor som en gång bebodde andra planeter än jorden."

Om så är fallet, är det då inte möjligt att den Åskfågel, som förekommer så mycket i de nordamerikanska indianernas legender, i verkligheten var ett gigantiskt rymdskepp, som förde de ursprungliga indianerna till den nordamerikanska kontinenten? Den ofta uttalade frågan: "Varifrån har de nordamerikanska indianerna sitt ursprung?" har aldrig blivit tillfredsställande besvarad. Sanningen är, att ingen med säkerhet vet. Det finns många teorier. Somliga säger att de kom från Mongoliet över Berings sund för 3.500 år sedan. Andra föreslår att de var överlevande från det försvunna Atlantis civilisation. En annan tanke är att de kom från Söderhavet, medan somliga t.o.m. tror att de är de sista resterna av en viss folkstam från det Heliga Landet. Det finns dock inget bevis för att någon av dessa teorier är riktig.

Men fråga en äkta indian. Han tror han vet varifrån hans folk ursprungligen kom, och den historia han har att berätta passar - om man tar hänsyn till den primitiva tolkning som förts med i legenderna - mycket bra in i tanken på en förflyttning av indianrasen från en annan planet till jorden i ett stort rymdskepp, som indianerna kallar "Åskfågeln". Nyligen mötte denna artikels författare hövdingen Half Moon i Nevadas Piute-stam, och som svar på frågan "Varifrån kom Nordamerikas indianer?" gav hövdingen detta svar: "Enligt vår urgamla tro skapades indianerna 'uppe i skyn' av Gitchie Manitou, den Store Anden, som sände ned en stor Åskfågel för att finna en viss plats där Hans barn kunde bo. Och Åskfågeln fann detta land på den nordamerikanska kontinenten, och han förde hit indianerna för att de skulle bosätta sig här; och de fick lära sig att bruka detta land förnuftigt och aldrig missbruka dess naturliga resurser."

Om vi tänker på indianernas tro på en högste Gud, som de kallade Den Store Anden, och deras respekt för djur, vilka de betraktade som sina "blodsbröder" - låter inte detta som en väl avancerad filosofi för ett s.k. primitivt folk; en filosofi, som är nära förbunden med det kosmiska broderskapets? Vem vet - kanske deras forntida lärare var de rymdbröder, som förde dem hit i Åskfågeln?!

(UFO contact)

UFO MOTALA

arbetar med att upprätta ett nät av UFO-grupper i Sverige, varför man nu vill ha kontakt med intresserade. I den tidskrift man ger ut - "UFO-information" (10 nr/år kr 35:-) - redogörs just nu bl.a. för en nyupptäckt uråldrig matematik, med vars hjälp principerna för tefatens konstruktion kan förklaras - till 95 %. UFO Motalas ordförande är Carl-Axel Jonzon. Adress: Månvägen 3, Fornåsa, 590 30 Borensberg.

Jag undrar...

FRÅGA: I anknytning till den utmärkta artikeln "Revolution utan våld" i Kosmisk Bulletin nr 3.70, vore jag intresserad av att få veta något om den strategi ickevåldsrevolutionärer kan tillämpa? (L. S-vik)

SVAR: Icke-våldet bygger på det självklara och ofrånkomliga faktum, att de styrandes makt helt beror på huruvida de underlydande vill efterfölja de styrandes order. Vill de inte det, så har de styrande ingen makt längre. Genom konsekvent vägran att samarbeta kan man sålunda fränta en diktator hans makt.

Det är svårt för en regering att tillgripa överlagd våld mot konsekvent civil ohörsamhet, ty medan denna försöker övertyga vädjar den alltid till de ädlaste känslorna hos förtryckarna. Men förutsättningen är att man, även när man ställs inför provokation och öppen terror, vägrar att tillgripa motvåld och motterror.

I korthet kan man säga, att ickevåldsangreppet sker dels genom att man med vänligt uppträdande, öppenhet och frivilligt lidande utövar en psykisk påverkan. Dels genom våldsfritt tvång som tar sig uttryck i, att man försöker få motståndaren att ge vika genom demonstrationer, protester, strejker, samarbetsvägran, bojkott, ockupationer, direkta våldsfria konfrontationer, etc.

Icke-våldskampens strategiska mål är ju inte att motståndaren ska underkasta sig, utsugas eller förintas, utan att han ska FÖRVANDLAS FRÅN FIENDE TILL VÄN!

(T-L Dahnielson)

Kosmisk filosofi

Livets syfte

av Thor-Leif Dahnielson

Varför lever jag egentligen? Finns det något syfte med mitt liv? Vad kan jag uträtta, och hur ska jag få kännedom om det?

Många av oss - kanske de flesta - har säkert någon gång stannat upp och ställt oss dessa frågor. Vi har sökt efter ett syfte med vårt liv; kanske mediterat och bett att vårt liv ska ges en mening. Men det har verkat lönlöst. Svaret har verkat ligga fördolt för vår syn; gömt någonstans bortom det vardagliga arbetets grå slöjor.

Är det då verkligen så svårt att finna ett syfte med livet. Nej, inte alls. I själva verket behöver vi inte ens leta, ty vår livsuppgift finns här - precis här. Mitt uppe i vardagslivet. Liksom för alla andra former i naturen, är syftet med vårt liv endast att så gott vi kan, och i ständigt ökande grad, ge uttryck för vad vi är. Vi behöver inte sträva efter att bli något annat, eller sitta stilla och rulla tummarna i väntan på att syftet med vårt liv ska uppenbaras för oss. Sådant är helt dåraktigt, eftersom Liv är aktivitet. Och vårt syfte är att leva.

Det finns inte två människor i denna värld, som är exakt likadana. Alla utvecklas vi på olika sätt och olika snabbt, och vi går framåt inom olika områden. Varje människa är en individ med individuella förutsättningar och begåvningar, och vi behöver blott efter bästa förnåga ge uttryck för vår inneboende livskraft, vårt verkliga jag, genom att handla i enlighet med vad vi känner i vårt inre.

En konstnär, som arbetar på inspiration har gjort sig till ett öppet redskap för sin

inre "gudomliga" kraft, genom att han låter denna uttrycka sig fritt genom just den begåvning han har fått: gåvan att uttrycka sig med sina händers arbete. En kringvandrande vishetslärare förklarade samma sak, då han för tvåtusen år sedan sade, att han inte gjorde något av sig själv, utan att Gud gjorde det genom honom.

Vi skulle kunna likna oss själva vid glittrande, färgskimrande diamanter. Det finns inte två som är exakt lika, men alla genomströmmas de av samma rena ljus. De olika färgerna och skiftningarna uppstår då ljuset bryts genom diamanternas slipade fasetter, diamanternas olika egenskaper och förutsättningar. Skönheten finns dock inte hos själva diamanten, utan uppstår då ljuset bryts genom den och får den att gnistra och skimra i spektrats alla underbara nyanser.

Det är likadant med oss människor. Vi har alla olika förmågor och egenskaper. Somliga är bra på att tala, andra ha någon annan begåvning; och alla har nått olika långt på olika områden. Vårt syfte såsom människor är, att i största möjliga mån utan någon personlig inblandning och därmed åtföljande förvrängning ge uttryck för vad vi är. Den som låter sina personliga värderingar, sympatier och antipatier, dominera, stoppar vägen för det ljus, som ska stråla genom diamanten, och det enda som syns är själva stenen med sina vassa kanter.

Men vi får heller aldrig glömma att liv är aktivitet. Vi får inte låta oss bindas av uppfattningar och idéer, ty inaktivitet innebär att man stagnerar. Våra individuella förmågor måste utvecklas, så att de i ständigt ökande grad kan ge uttryck för den kosmiska aktiverande kraft, det Liv, den intelligens, som genomströmmar oss - liksom den genomströmmar all materia. Utveckling är resultatet av acceptering av nya intryck, och det är på det sättet diamanterna putsas och slipas så att ljuset kan

stråla igenom och brytas i regnbågens alla himmelska färger.

För att kunna motta nya intryck måste vi emellertid lära oss att ej koncentrera oss på oss själva. För hur ska några nya tankar kunna nå in i vårt sinne, om vi inte gör annat än tänker på oss själva och därmed bygger upp en ogenomtränglig mur mot intryck? Således måste vi ständigt, oavsett vad vi gör, handla inte för vår egen skull, utan för andras. Vi måste försöka glömma oss själva såsom egos, ty det är då och endast då vi blir mottagliga för intryck genom vilka vi kan utveckla vårt verkliga jag - och därmed finna oss själva.

Om vi inte gör oss mottagliga för intryck och tankar blir vi lika en stillastående vattensamling, vars friskhet snart försvinner då damm och smuts samlas på dess yta, så att reflexerna från den strålände solen döljs. Tyvärr är det få människor som inser detta.

Nej, vårt syfte här i livet är att VARA. Att vara ett ständigt redskap genom vilket den kraft som upprätthåller hela skapelsen kan komma till uttryck. Ständigt ska vi låta intryck från kosmos, från allt levande - all aktivitet - omkring oss, passera genom oss. Ty liksom den porlande fjällbäckens friska ström ger kraft och liv åt grönskande träd och lysande små blommor, fyller oss denna ström av livets vatten - då den fritt får flöda genom vårt väsen - med ständigt nytt Liv.

RYMDAKTIVITET i vårt solsystem

av George Adamski

Ett av de oftast återkommande problem man ställs inför då man håller föredrag om rymden är, att vetenskapsmännen insisterar på att de yttersta planeterna är helt utan ljus och värme. Deras invändning är att solstrålningen är så svag på dessa avstånd, att t.ex. Pluto skulle ha en temperatur vid absoluta nollpunkten, eller åtminstone nära, vilket innebär en frusen atmosfär och absolut inga betingelser för liv av något slag.

Detta är huvudargumentet mot mig, då man betvivlar att jag har mött varelser från några av dessa planeter.

Först måste man göra klart för sig, att solen inte utstrålar ljus och värme så som vi uppfattar det här på jorden. Solens strålning blir inte ljus och värme förrän den tränger genom en planets atmosfär. I yttre rymden finns inget sådant, som vi kallar ljus. Ljuset i yttre rymden är ett kallt ljus, som uppstår när fosforescerande moln av partiklar och gaser återkastar solstrålningen. För en mänsklig iakttagare ser yttre rymden ut som ett oändligt mörker fyllt av miljarder små gnistrande mångfärgade ljus. Alla dessa små ljuspunkter befinner sig i oavbruten rörelse och aktivitet.

Solstrålningen består av ultraviolett ljus, hårda och mjuka röntgenstrålar, kosmiska strålar och gammastrålar. Den större delen av denna farliga strålning filtreras bort av planetens jonosfär och övre atmosfär. De oräkneliga partiklarna i planetatmosfären framställer synligt ljus, då de träffas av den filtrerade solstrålningen. Jorden absorberar dessa strålar och avger istället infraröd energi. Denna energi aktiverar atmosfären, som omger planeten och framställer hetta för att hålla planeten varm.

Det är lätt att förstå hur denna solenergi når jorden. Vi är ju i alla fall bara 15 miljoner mil från solen. Men hur räcker strålningen fram till planeterna, som ligger avsevärt längre bort.

Enligt vad vi lärt oss, försvagas solstrålningen omvänt proportionellt med kvadraten på avståndet. I vanligt tal innebär det att, om man fördubblar avståndet till solen, så blir strålningsstyrkan bara fjärdedelen så stark. Om man fördubblar avståndet igen, så blir strålningsstyrkan bara en sextondel så stark, osv. Om solstrålningen verkligen försvagas på detta sätt, måste de yttre planeterna verkligen befinna sig i ett tillstånd av evig kyla.

Vad är då svaret? Jag vet av egen erfarenhet att dessa yttre planeter har civilisationer och klimat och atmosfär i likhet med jorden. De större planeterna, såsom Saturnus och Jupiter, har mycket lägre gravitation än våra vetenskapsmän trott. Därför måste det vara fel någonstans i våra gravitationsteorier.

Men problemet nu var inte tyngdkraften, utan klimatet. Hur kan dessa planeter få tillräckligt med energi från solen för att kunna existera i ett tillstånd liknande jordens?

En ledtråd till svaret finner vi i vacuumröret; speciellt i katodstråleröret. Detta rör, kallat CRT, kan man finna i en vanlig TV-apparat. I den finns en uppvärmare som höjer en katods temperatur till den punkt då den börjar avge stora antal elektroner. Dessa elektroner är negativa. Hög positiv spänning levereras till olika galler och anoder i röret.

Det finns två sorters elektricitet: positiv och negativ. Elektronen är negativ, och

dess motpart - protonen - är positiv. Liksom nordpolen på en magnet attraherar sydpolen på en annan magnet, så attraherar elektronen protonen. Lika magnetpoler repellerar varandra, och på samma sätt reagerar lika elektriska laddningar. Lika repellerar, olika attraherar.

Gallrens och anodernas höga spänning attraherar elektronerna från katoden. Elektronerna dras med stor hastighet mot anoden och, tack vare anodens konstruktion, fortsätter framåt mot nästa. Teoretiskt sett skulle detta kunna pågå långa sträckor med användning av åtskilliga anoder och hög positiv spänning.

Merkurius, Venus, Jorden och Mars är tillräckligt nära solen för att få nog med strålning. Med planeterna bortom Mars är det annorlunda. På detta avstånd har solstrålningen börjat försvagas. Men nu börjar strålningen påverkas av den väldiga attraktionskraften, som skapas av det första asteroidbältet, vilket omger vårt solsystems centrala del. Asteroidbältets negativa kraft är stark nog för att attrahera solpartiklarna och öka deras hastighet till den normala.

Eftersom bältet är konstruerat som ett gitter, med tusentals öppningar likt ett myggnät i ett fönster där luften ändå släpps in, så fortsätter partiklarna igenom och kommer så under påverkan av planeterna bortom bältet.

Eftersom alla planeter i sig själva är negativa, så drar de till sig de positiva partiklarna i rymden, vilka de behöver för värme och ljus. Samtidigt rusar oräkneliga likadana partiklar vidare och attraheras av det andra asteroidbältet mellan Neptunus och Pluto, där hela processen upprepas. Detta förser Pluto och de sista tre planeterna med normalt ljus och värme. (Enligt rymdresenärerna omfattar vårt solsystem tolv planeter.)

Ett tredje asteroidbälte finns bortom den tolfte planeten, och detta tjänar ett dubbelsyfte. Det förenar rymden i vårt system med de andra systemens, och tjänar samtidigt som ett skyddande filter, jämförbart med planeternas jonosfär.

Vi kan sammanfatta det hela med att säga: De två inre asteroidbältena ökar

solstrålningens hastighet och sänder den vidare genom rymden. De gör att strålningen är ungefär lika stark vid den tolfte planeten som vid Merkurius, medan det tredje bältet håller vårt system i balans med de andra systemen. Tack vare denna kosmiska aktivitet som vi på jorden hittills inte känt till, kan vi resa till vilken planet som helst och åtnjuta ett klimat och en atmosfär lik vår egen.

Genom att asteroidbältet, som är naturligt negativt, attraherar solstrålning med varierande längd, hastighet, bredd och styrka, uppstår ett tillstånd som är jämförbart med en elektrisk växelström. En del av de positiva partiklarna fångas av asteroidbältet, medan andra fortsätter för att bestråla rymden längre bort. Lagen om attraktion och repulsion gör att en samling av några av partiklarna äger rum i bältet. På detta sätt bygger de upp större former, medan de flesta av dem förblir i sitt ursprungliga tillstånd. På så sätt bildas partiklar av olika storlekar och bringas att reagera och påverka varandra i såväl energi som materia. Medan denna process bygger upp några former, sönderdelar den samtidigt andra former genom att åtskilja de partiklar, av vilka de är sammansatta.

Asteroidbältet fungerar på detta sätt som naturens dielektrikum, och är alltså Kosmos sköte ur vilket planeterna föds. När en planet nått sin högsta punkt i systemet och börjar bli gammal och sönderfalla, dras en substans ut ur asteroidbältet genom den magnetiska påverkan från planetens bana för att vidmakthålla systemets perfekta balans. Så när den gamla planeten faller sönder, bildas en ny för att ta dess plats. Även systemen genomgår samma cykel av födelse, tillväxt och sönderfall, liksom alla former i naturen.

När jag använder ordet "sönderfall" menar jag, att materien återvänder till sitt ursprungliga osynliga gastillstånd. Den förstörs inte, utan ändrar endast form. Ett bra exempel på detta kan man se när is

blir vatten och slutligen avdunstar som ånga.

När materien återvänt till det ursprungliga gastillståndet kan den starta cykeln på nytt. Den kan färdas över interplanetariska avstånd och bli en del av en annan planet, eller den kan återvända och bli en del av den ursprungliga planeten och där ta del av uppbyggandet av nya former.

Tack vare detta oändliga utbyte mellan planeterna är det naturligt, att finna att alla planeterna är likadant uppbyggda och har samma slags växt- och djurliv - med några få undantag.

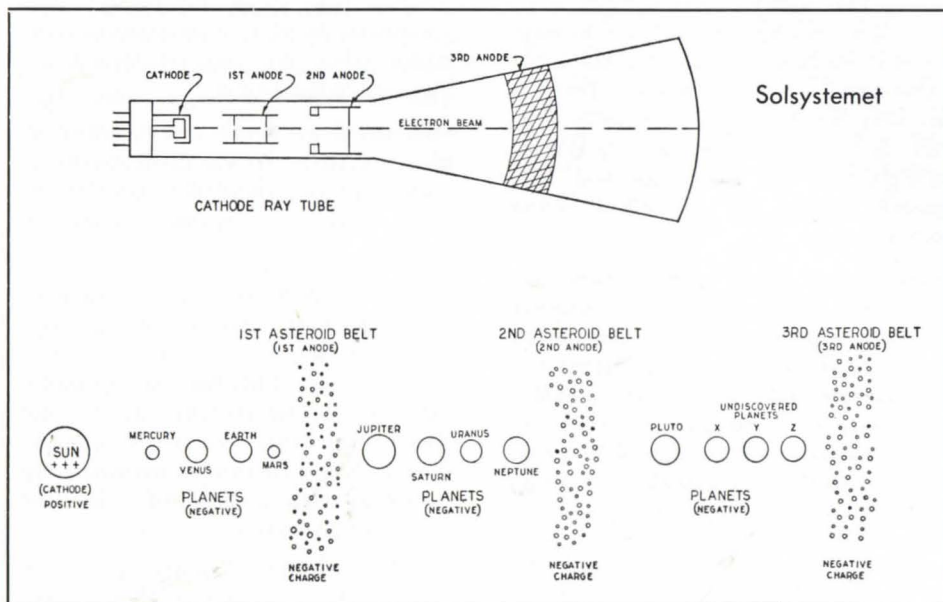
I det ändlösa Kosmos existerar miljarder vintergator eller galaxer som vår egen. I centrum av dessa jättesystem har vi med våra teleskops hjälp funnit de heta, nya stjärnorna. Allteftersom galaxen expanderar utåt, svalnar stjärnorna och nya planet-system föds.

I dessa svalare yttre delar av galaxerna finns miljarder planeter med liv. Här finns också vidsträckta moln av syre och väte, som sträcker sig över avstånd på flera ljusår. Detta har vi sett genom att studera de färgfotografier som nyligen tagits genom 200-tums teleskopet på Mount Palomar. De har tagits med en nyutvecklad superfärgfilm och visar, att stora blå moln av syre och röda vätemoln finns i omkring 65 % av de synliga galaxerna. Det enda ställe där dessa gaser inte finns är i galaxernas heta kärna.

I vårt eget solsystem är solen bara en av en grupp på 100.000 miljoner stjärnor. Det kan alltså finnas åtskilliga hundratusentals bebodda planeter bara i vår Vintergata.

Försök tänka dig dessa solar och deras planeter multiplicerade miljarder gånger - i oändlighet.

Människan och hennes ego har sagt att jorden är alltings centrum. Hon har vägrat betänka möjligheten att vår planet inte är

unik i Kosmos. Men nu tvingas hon att öppna sina ögon... först genom vänskapliga besök av våra grannar vilkas interplanetariska skepp observerats i vår atmosfär och över alla jordens nationer, och nu genom vår egen rymdforskning.

Alla dessa under väntar oss, när vi steg för steg tar oss ut i yttre rymden, om vilken vi vet så lite. Många gamla accepterade teorier har redan fått förkastas. Kosmos ligger framför oss och därmed obegränsade kunskaper för den sökande människan, precis som det nya landet låg framför gamla tiders pionjärer. De var pionjärer på jorden. Idag är vi pionjärer i rymden med sin eviga aktivitet och ändlösa under...världar på världar...uttryck för den ende Oändlige Skaparen.

UPPSTÅNDELSE

av Alice B. Pomeroy

I naturens rike ser vi tydligt hur uppståndelsens under äger rum varje vår. Efter en lång vintervila får de manifesterade formerna nytt Liv, och de uppstår för att åter ge uttryck för den livskraft som genomströmmar dem. Snön smälter sakta undan, då solens värme sprider sig över den mörka jorden - livsformernas vagg. Dagarna blir längre och varmare allteftersom solen stiger högre upp på himlen, och alla planter och små frön känner driften att reagera på den inre förnyelsen. Ett efter ett sticker de upp sina små huvuden över marken, sökande efter ljus och värme. Spröda knoppar spricker fram ur träden och ger dem snart en lummig, praktfull dräkt. Däggdjur och insekter börjar röra på sig i sina ombonade bäddar, redo att komma fram än en gång. Luften lever av ljudet från fåglar, som fyllda av glädje sjunger till Livets ära. I enlighet med varje individualiserat mönster börjar livet åter ge uttryck för sin Skapare, och ännu en kretsgång har börjat.

Även människan känner den förunderliga förnyelsedriften i sitt inre, speciellt vid denna årstid, och hon söker finna sätt att uttrycka den. Ofta upptäcker hon att hon är lik två olika personer; en som fungerar i harmoni med naturen omkring henne, och en som står i konflikt mot den. Hur ska hon kunna stämma in i den härliga harmoni hon hör i Skapelsens sång? Tidsåldrarnas hemlighet är hur dessa två livsfaser ska kunna förenas, så att hon uttrycker sig som En istället för som två.

När människan betraktar sig själv och undrar hur hon ska kunna genomföra det "omöjliga", ser hon endast den "verkning", som kallas människa, men inte Orsaken eller Medvetenheten bakom den. Kanske finner hon hat, fruktan, stolthet och självishet, som resulterar i starka sympatier och antipatier, dömande, fördömande och förvirring. Ju mer hon inser det högre jagets behov av att komma till uttryck, desto starkare kämpar det lägre jaget emot, tills det hela verkar vara en omöjlig uppgift. Hur ska hon kunna plocka bort ogräset från sitt livs trädgård och plantera de vackra kärlekens blommor som borde växa där?

I själva verket finns där blott vackra blommor, som behöver ljus och värme. Liksom i naturens rike finns redan allt som behövs tillhands. Människan - med sin fria vilja - har bara att upptäcka det och använda det rätt. Helt enkelt genom att hon förändrar sitt sinne, förvandlas allt hon trodde måste rensas bort till de vackra blommor hon längtade efter. När hon vänder sig från negativ självupptagenhet till positiv universell kärlek, förvandlas hatets ogräs till kärlekens blommor; stoltheten till ödmjukhet; fruktan till tillit, etc. En förändring av attityden är allt som behövs.

Detta är ganska lätt att förstå, men inte riktigt lika lätt att genomföra i praktiken. GA sade: "Att skola sinnet är ingen lätt uppgift, men det är vårt besväret även om det tar år att genomföra, som det

gjorde för mig." Vi vet, att vi inte är av något verkligt värde för Orsakens rike, om vi inte gör detta. Vi måste få bort "bjälken" ur vårt eget öga innan vi kan se "grandet" i vår broders öga, och vi måste fortsätta att göra så tills det blir en del av vårt väsen.

Det är inte lätt att upptäcka våra egna fel och brister, och ännu svårare att få sinnet att acceptera vad det finner. Likväl måste vi "dö i jaget och födas i Medvetenhetens vilja". Detta kan mycket väl bli det svåraste steg vi någonsin tagit, men det är svårt endast därför att det är ett "första steg". Så snart det är gjort, kommer väldiga sköna vyer att breda ut sig för vårt sinne, och det blir mycket enklare att värdera varje erfarenhet. Och oändligt mycket klarare kommer vi att se, att allt liv är en del av det Enda Hela.

Eftersom människan förlänats en inre drift att söka nå högre förståelse, bör det vara mycket lättare för det högre jaget att uppstå, än för det lägre jaget att förevigas. Försök se objektivt på den bild du skapar och analysera dig själv. Överväg noga varje tanke och notera reaktionen. Är den universell eller personlig? Vad som än blir oss till bekymmer, så är det mesta vanligtvis resultatet av vår egen brist på förståelse. Tänk särskilt på de små tingen i vardagslivet, som verkar oviktiga, ty det är där vanetänkandets mönster formas och bevaras. Om dessa ting är så "oviktiga", varför blir vi då så irriterade över dem, när de inte riktigt överensstämmer med våra sympatier? Till att börja med blir det inte lätt att offra våra personliga uppfattningar för någon annans idéers skull, men ett ögonblicks eftertanke visar oss att det är just vad som måste ske. Det gör ingen skillnad hur "rätt" vi har, ty även den andre individen kan ha rätt. Vad som är av betydelse är motivet. Smälter vinterns snö bort under vårsolens värme?

Om vi nalkas tingen med en osjälvisk attityd, kommer vi gradvis att kunna odla

upp vår trädgård. Vi kan inte förändra vår medmänniska, men vi kan förändra vår attityd mot honom. Vad kan vi önska oss själva, som vi inte även skulle önska honom? Alltmer och mer förstår vi, att det inte är vad som händer oss som betyder något, utan vad vi gör åt det; inte vad vi kan lära vår nästa, utan vad vi kan lära av honom; och alltid viktigast: huruvida vi gör det för vår egen skull eller till gagn för mänskligheten. När vi är villiga att anförtro Fadern våra dyrbaraste "ägo-delar", ger Han oss alltid hundrafalt tillbaka!

Så lär vi oss att se med Enhetens Blick. Det är egentligen ingen svår uppgift när vi inser att vi endast överger vår självishet. Dammet faller lätt bort, när det inte har något att hålla fast vid. Då har vi korsfäst den dödliga människan på jagets kors, och den Kosmiska Människan har uppstått. Aldrig mer kommer vi att känna osäkerhet och separation, utan en Enhet med allt skapat! Vi stämmer in i den härliga harmonien! Framför oss ligger vägen mot det eviga livet, glittrande av förväntan i den eviga vårens sol!

(Cosmic Bulletin)

För ett par veckor sedan lät tidningen "Se" 15 representanter för lika många kyrkor i Sverige besvara ett antal frågor om deras syn på olika företeelser: dans, alkohol, idrott, kärlek, etc.

Utan att tveka fördömde nästan alla kärlek mellan två personer som ännu inte blivit vigda såsom synd. Värplik - dvs träning till överlagt mord på sin nästa - hade däremot mer än hälften av dessa självutnämnda Kristi representanter inget alls emot.

Kommentar: När saltet mister sin salta...

Från läsarna

KRIG - VÅLD - UTVECKLING

Angående Thor-Leif Dahnielsons artikel "Revolution utan våld" i Kosmisk Bulletin nr 3.70 skulle undertecknad vilja följa upp problemet krig och våld från en synvinkel där utvecklingstanken är det centrala. Det är min övertygelse att i framtidens samhälle och nationer kommer konflikter, som nu leder till krig och andra våldshandlingar, att lösas på ett mänskligt sätt genom förhandlingar. Att konflikter mellan nationer alltid kommer att existera är naturligt, eftersom människor tänker och ser olika på de skeenden de ställs inför, men detta behöver ej leda till krig, och kommer enligt min mening ej heller att göra det, vilket jag vill försöka visa genom följande tankegång.

Människan har sedan hon stod djuren närmare undergått en utvecklingsprocess, men denna utveckling har ej bestått så mycket i en fysionomisk utveckling som i en mental medvetenhetsutveckling. Sedan tiotusentals år har människan rent fysiskt sett ungefär likadan ut som människan idag. Den mänskliga utvecklingen består sålunda i att hennes medvetande (själen) utvecklas genom erfarenhetens hjälp. När det gäller militarism och krig får man ofta höra den uppfattningen att detta alltid kommer att existera; motiveringen är ofta den naiva, att "det har alltid existerat". Motiveringen bottnar enligt min mening i okunskap om den mänskliga själsliga utvecklingen. Tron på kriget som en lösning på en konflikt bottnar i samma okunskap.

För att belysa detta närmare, får man se vad som är de utlösande faktorerna för att ett krig utbryter. Det är främst tre orsaker - maktlystnaden, det egoistiska tänkandet och prestigen - som bringar disharmoni mellan nationerna. Dessa tre orsaker har

sin motsvarighet inom djurvärlden, där dessa utgör ett livsnödvändigt förhållande för djurens existens. Till skillnad från hos människan är dessa egenskaper hos djuren instinktiva. Från kosmisk synvinkel är dessa egenskaper hos djuren av godo, därför att de främjar deras utveckling och bringar harmoni mellan djuren och deras omgivning.

Hos människan blir förhållandet omvänt, därför att människorna av yttre och inre krafter - genom den intelligens människan utvecklat - blir alltmer beroende av varandra, ekonomiskt och andligen. Då dessa tre djuriska egenskaper tillämpas för styrandet av vår värld, blir det en konflikt mellan vårt inre jag (själen), där vi byggt upp en erfarenhetsvärld, och de handlingar vi gör. De strider mot varandra. Varför? Man kan tycka, att om man vet att en handling är av ondo för ens medmänniskor och för en själv, så borde man ej utföra denna handling. Men att veta en sak, och att ha gjort det vet bara till MEDVETANDE, är stor skillnad. Det är på detta område som vårt andliga medvetande utvecklas.

Till dem som tvivlar på denna andliga utveckling hos människans medvetande kan man ställa frågan: Vad finns det för motivering för att ej denna utveckling ska fortskrida och eliminera de tre nämnda djuriska egenskaperna? Problemet med att få en varaktig fred på jorden ligger sålunda i att människan måste genomgå en "medvetenhets-omställning", som endast kan bli en realitet genom nämnda utvecklingsprocess. Denna medvetenhetsomställning innebär att människan kommer att se världen som en ENHET. De gränser, som nu finns mellan länderna (vilka motsvarar djurens revir) kommer endast att bli symboliska gränser. Det nationalistiska tänkandet kommer sålunda att ersättas av det kosmopolitiska tänkandet.

Men enbart ett FN eller en världsregering kan ej garantera fred nationellt eller internationellt, om inte de fundamentala

livslagarna för fred och harmoni blir till MEDVETANDE hos människan, dvs att vårt tänkande blir i harmoni med livslagarna och inte som nu i egoistisk strid mot dem. Då allt vad människan gör är i överensstämmelse med den andliga utvecklingsnivå han/hon befinner sig på, är problemet att avskaffa kriget från människans tankevärld en fråga om utveckling. Denna utveckling är en REALITET, ty livet som i sin skapelse aldrig frambringat något som inte i sitt slutgiltiga tillstånd är till välsignelse för alla levande väsen, tänker inte göra ett undantag med den jordiska människan.

Heinz Lohmann

I NÄSTA NUMMER bl.a.:

VAD GÖR VI MED VÅR VÄRLD ?

RYMDMÄNNISKOR

KOSMISK FILOSOFI

TELEPATI - ETT FAKTUM

DET STÖRSTA BUDET

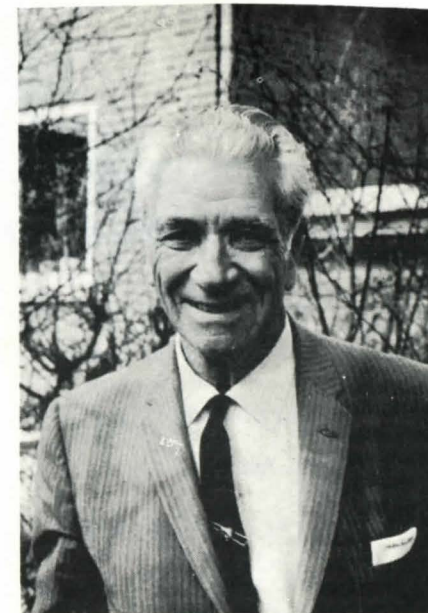
VETENSKAPLIGA NYHETER

UFO - RAPPORTER

FRÅN LÄSARNA.... (forum för

läsarnas egna åsikter, debattinlägg, etc)

JAG UNDRAR.... (Bulletinens frågespår)

GEORGE ADAMSKI

1891 - 1965

innehåll

BÄSTE LÄSARE	sid 3
Red. Thor-Leif Dahnielson	
MÅNLANDNING	sid 4
Zenon Rossides	
NATURENS NEDMONTAGE	sid 5
Walter Schauburger	
VETENSKAP	sid 7
UFO-NYHETER	sid 8
ÅSKFÅGELN	sid 9
LIVETS SYFTE	sid 11
Thor-Leif Dahnielson	
RYMDAKTIVITET I VÅRT SOLSYSTEM	sid 13
George Adamski	
UPPSTÅNDELSE	sid 16
Alice B. Pomeroy	
FRÅN LÄSARNA	sid 18
(Om "krig - våld - utveckling")	